

Sygn. akt I C 1749/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) z siedzibą w K.

przeciwko M. L.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sędzia Sądu Rejonowego

Halina Ostafińska - Kołacka

Sygn. akt I C 1749/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. L. kwoty 322,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 3.122,59 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona kwota stanowi należność odsetkową od zadłużenia w kwocie 3.122,59 zł z tytułu wierzytelności z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym, tj. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Powód nabył przedmiotową wierzytelność od wierzyciela pierwotnego w wyniku umowy cesji z dnia 12 sierpnia 2016 r. Powód wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew o zapłatę należności głównej w kwocie 3.122,59 zł, zaś fakt wytoczenia osobnego powództwa o odsetki uzasadnił koniecznością rozdzielenia dochodzenia roszczenia wynikającą z nieprawidłowości w działaniu systemu EPU od początku 2016 r. Powód podkreślił, iż brak jest obecnie możliwości dochodzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w elektronicznym postępowaniu upominawczym na skutek niedostosowania działania systemu do zmian przepisów Kodeksu Cywilnego obowiązujących od 1 stycznia 2016 r.

Pozwany M. L. nie stawił się na rozprawie i nie ustosunkował się do żądania pozwu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 12 sierpnia 2016 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz (...) z siedzibą w W. zawarły umowę sprzedaży wierzytelności. Na mocy w/w umowy powód nabył od wierzyciela pierwotnego między innymi wierzytelność wobec M. L. w kwocie 3.122,59 zł.

Następnie w dniu 21 października 2016 r. powód wysłał do pozwanego przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia w kwocie 3.444,17 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 24 października 2016 r. Na żadaną kwotę składały się należność główna w wysokości 3.122,59 zł oraz odsetki w kwocie 321,58 zł. Pozwany nie odpowiedział na wezwanie powoda.

Wierzyciel pierwotny (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawił przeciwko pozwanemu M. L.:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 października 2014 r. za okres od 17.09.2014 r. do 16.10.2014 r. na kwotę 99,43 zł (256,11 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 03 listopada 2014 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 grudnia 2014 r. za okres od 17.11.2014 r. do 16.12.2014 r. na kwotę 1.105,22 zł (1.395,73 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 02 stycznia 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21 stycznia 2015 r. za okres od 17.12.2014 r. do 16.01.2015 r. na kwotę 63,28 zł (1.163,60 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 04 lutego 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 lutego 2015 r. za okres od 17.01.2015 r. do 16.02.2015 r. na kwotę 67,21 zł (1.230,81 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 04 marca 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 marca 2015 r. za okres od 17.02.2015 r. do 16.03.2015 r. na kwotę 66,48 zł (1.297,29 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 01 kwietnia 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 kwietnia 2015 r. za okres od 17.03.2015 r. do 16.04.2015 r. na kwotę 67,17 zł (1.364,46 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 04 maja 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 maja 2015 r. za okres od 17.04.2015 r. do 16.05.2015 r. na kwotę 66,94 zł (1.431,40 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 01 czerwca 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 czerwca 2015 r. za okres od 17.05.2015 r. do 16.06.2015 r. na kwotę 67,17 zł (1.498,57 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 02 lipca 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20 lipca 2015 r. za okres od 17.06.2015 r. do 16.07.2015 r. na kwotę 66,94 zł (1.565,51 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 03 sierpnia 2015 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 sierpnia 2015 r. za okres od 17.07.2015 r. do 16.08.2015 r. na kwotę 1.506,96 zł (3.072,47 zł łącznie z wcześniejszą niedopłatą), płatną do 01 września 2015 r.

(...) z siedzibą w K. w dniu 25 października 2016 r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego przeciwko M. L. pozew o zapłatę kwoty 3.122,59 zł tytułem należności głównej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt I Nc-e 1887079/16.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z dnia 02 lutego 2017 r. przekazał sprawę do Sadu Rejonowego w Kwidzynie. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygnaturą I Nc 945/17. Zarządzeniem Przewodniczącej powód został zobowiązany do uzupełnienia braków pozwu poprzez uiszczenie brakującej opłaty w kwocie 60 zł oraz nadesłanie pełnomocnictwa procesowego w terminie 2 tygodni pod rygorem umorzenia postępowania. Postanowieniem z dnia 27 marca 2017 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie umorzył postępowanie w sprawie, ponieważ powód nie uzupełnił braków pozwu w

zakreślonym terminie, który upłynął w dniu 08 marca 2017 r. Postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania uprawomocniło się w dniu 19 kwietnia 2017 r.

/ **dowód:** bezsporne, umowa sprzedaży wierzycelności wraz z załącznikami – k. 6 – 7, przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia – k. 8, faktury VAT – k. 21 – 42, akta sprawy I Nc 945/17/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda oraz dokumentów zawartych w aktach sprawy I Nc 945/17 Sądu Rejonowego w Kwidzynie.

W niniejszej sprawie pozwany nie stawiał się na rozprawę w dniu 21 czerwca 2017 r., nie ustosunkował się również na piśmie do treści pozwu. W takiej sytuacji zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. Sąd wydaje wyrok zaoczny, przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie zdaniem Sądu zachodzą uzasadnione wątpliwości co do istnienia należności głównej, od której powód domaga się odsetek za opóźnienie.

Dochodzenie roszczenia o odsetki jest wprawdzie niezależne od dochodzenia roszczenia głównego, tj. wierzyciel może dochodzić najpierw roszczenia głównego, a dopiero później roszczenia o odsetki (post. SN z 5.2.2015 r., V CSK 231/14), należy jednakże podkreślić, że odsetki są świadczeniem, które jest uboczne wobec świadczenia głównego. Warunkiem ich powstania jest bowiem istnienie długu głównego i jego wymagalność.

Istnienie należności głównej mającej swoje źródło w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego M. L. z wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. nie zostało udowodnione przez powoda w toku niniejszego postępowania. Powód przedłożył wprawdzie szereg faktur VAT zawierających należności naliczone pozwanemu przez wierzyciela pierwotnego, jednakże zdaniem Sądu nie są one wystarczającym dowodem dla wykazania zasadności żądania pozwu. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt V CSK 312/14 mimo że z przepisów prawa podatkowego wynika, pod rygorem konsekwencji karnych, obowiązek odzwierciedlenia w fakturze przez podatnika zobowiązanego do jej wystawienia, rzeczywistego zdarzenia gospodarczego, z którym właściwe przepisy podatkowe wiążą obowiązek zapłaty określonego podatku, to do dokumentu tego nie ma zastosowanie domniemanie prawdziwości danych zawartych w fakturze. Faktura jest dokumentem prywatnym, a nie dokumentem urzędowym. Nie ma wobec niej zastosowania przepis art. 244 § 1 KPC. Również przepisy prawa podatkowego nie zawierają szczególnych uregulowań nadającym fakturom szczególną moc dowodową. Wobec tego do faktury ma zastosowanie jedynie domniemanie przewidziane w art. 245 KPC.

Powód nie przedłożył umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym i tym samym uniemożliwił Sądowi zbadanie prawidłowości wyliczenia i wymagalności kwot zawartych w fakturach VAT. W szczególności niemożliwym jest zbadanie w świetle dokumentów przedłożonych przez powoda zasadności wystawienia przeciwko pozwanemu noty obciążeniowej na kwotę 1.044,00 zł (faktura VAT nr (...) z dnia 18 grudnia 2014 r.) Nadmienić należy, że żadna z faktur nie została podpisana przez pozwanego. Pozwany nie złożył także żadnego oświadczenia, iż nie kwestionuje kwot podanych na fakturach, zatem nie ma podstaw do przyjęcia, iż uznał on zasadność żądania od niego należności pieniężnych.

Należność główna nie została także zasądzona żadnym orzeczeniem Sądu - postępowanie sądowe w przedmiocie należności głównej zostało umorzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt I Nc 945/17.

Ponieważ powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym nie wykazał istnienia należności głównej w wysokości 3.122,59 zł, tym samym niedopuszczalne było zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od powyższej kwoty.

Sąd nadmienienia, że wyrok został wydany w warunkach zaoczności, a z powodu niedokładności pisarskiej nie zostało to uwidocznione w nazwie wyroku.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 481 § 1 k.c. a contrario oddalił powództwo. Powodowi jako stronie przegrywającej sprawę w całości nie należał się zwrot kosztów postępowania od pozwanego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.